

[Erhard Jakobsen]

get. Det er da klart, at hvis ikke man havde gjort det, så var tingene blevet endnu værre. Men det betyder da ikke, at man derved kan modvirke den stadige forringelse i bytteforholdet. Og hvis hr. Gert Petersen i denne situation mener, at det, han har mest brug for, er sin humoristiske sans, hvis man tror, man kan klare valutasituationen med det, all right, så er vi vel hjulpet med SFs bistand. Men så er det vel også godt, vi er fri for at skulle benytte os af den.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg kan meget langt være enig med hr. Erhard Jakobsen, men jeg bliver nødt til at gøre den tilføjelse, at det ikke er så enkelt, som hr. Erhard Jakobsen ligesom lod antyde, at hvis oppositionen i form af venstre og konservative havde haft et flertal, så kunne de have gjort noget andet og ville have gjort noget andet.

Da vi sidst havde en regering med et flertal domineret af venstre og konservative, nemlig i VKR-regeringens tid, kan man læse tilbage – det har man jo lov til, også selv om man ikke var medlem af folketinget på det pågældende tidspunkt – og se, at hovedelementerne i den økonomiske politik i 1970 var momsforhøjelse og offentlige besparelser, altså også hovedingredienserne i det, vi skal tage stilling til i disse dage. Selv med et flertal har vi ikke sikkerhed for, at venstre og det konservative folkeparti ikke vil bruge præcis de samme midler, som er forelagt her i aftalen mellem de fire partier.

Det var hr. Ellemann-Jensens bemærkning, der fik mig til at gå på talerstolen. Det, jeg gerne vil sige, er, at regeringen har fremlagt sine synspunkter om den økonomiske politik for en flerårig periode. I denne politik indgår begrænsning såvel af det private forbrug som af det offentlige forbrug år for år. Det, vi skal tage stilling til i disse dage, er forbrugsbegrænsningen for 1981. Derfor er det urigtigt – og det ved hr. Ellemann-Jensen – når hr. Ellemann-Jensen stiller sig op på talerstolen her og siger, at regeringens beregninger for 1981 bygger på forudsætninger om yderligere økonomisk-politiske foranstaltninger. Det, vi tager stilling til her i disse dage, er foranstaltningerne gældende for 1981.

Jeg vil gerne tilføje, at det ligger i regeringens oplæg, at der må gennemføres økono-

misk politik år for år, og der skal træffes beslutninger også for 1982 og for 1983. Det nævner jeg, fordi hr. Gammelgaard opererer 4 år frem i tiden og taler om 20–25 mia kr. i betalingsbalanceunderskud. Ja men forudsætningen for at komme til det resultat er jo ikke det oplæg, regeringen har lagt frem, og hvor vi nu har fået tilslutning fra et flertal i folketinget til de ting, der skal ske i 1981. Nej, forudsætningen for at nå til sådanne tal er, at et flertal i folketinget skal indtage en lige så negativ og uansvarlig holdning som den, hr. Gammelgaard og hans parti har indtaget under behandlingen af de forslag, vi har til behandling for så vidt angår 1981.

Ellemann-Jensen (V):

Regeringen og dens støttepartier hænger sig meget i fortiden. Når man skal forklare, hvorfor man gør, som man gør, så vender man sig til fortiden og siger: æh, bæh, sådan har andre også gjort tidligere. Når man skal forklare, hvordan man regner med at tingene virker, så vender man sig igen til fortiden og siger: dengang regnede man også med, at de og de indgreb ville virke på den og den måde.

Det er der ikke meget perspektiv i. De problemer, vi står over for, har en helt anden karakter og en helt anden størrelsesorden, end man på noget tidligere tidspunkt i nyere dansk historie har oplevet. Derfor nytter det ikke noget i den nuværende situation bare at vende tilbage og se på, hvad der er foretaget tidligere, hvordan tingene har virket tidligere. Derfor må man erkende, hvad finansministeren altså åbenbart ikke vil erkende, at de ting, der skal vedtages i dag, de ting, man får vedtaget i dag og i de kommende dage, den helhed, der ligger i det, er så ganske og aldeles utilstrækkelig, også utilstrækkelig som bare et første skridt imod en løsning af problemerne. Der er intet rimeligt langsigtet perspektiv i den politik, regeringen har skrabet et spinkelt flertal sammen til at føre.

Det er helt urimeligt af hr. Camre at fremstille det, som om et parti som venstre fralægger sig et ansvar, som om vi forsøger at bilde befolkningen ind, at der findes nemme løsninger, der er mindre ubehagelige. Vi har tværtimod lagt en række konkrete forslag frem, som godt kan kaldes langt ubehageligere end det, regeringen forsøger at få gennem-